

EN QUATRE PREGUNTES

Josep Poca

“Creia que els partits polítics eren una eina de treball”

SACERDOT, EDITOR, banquer, polític i... home casat. La vida de Josep Poca ha donat moltes voltes, un camí que ara ens explica a les memòries *Un capellà gens clerical, un polític poc polític*, que edita Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

Com recorda la seva experiència dins del sacerdoci? Vaig intentar predicar el missatge cristià, que consisteix a defensar la veritat, la justícia i l'amor al proïsme. Si un determinat règim polític actua en desacord amb aquests valors, cal que sigui denunciat.

Per què va penjar els hàbits? Si bé esperava molt del concili II del Vaticà, va ser l'estimació cap a una dona el que em va decidir a donar-me de baixa en l'exercici, mentre no s'obrissin possibilitats de compaginar la vida de casat amb la de sacerdot, cosa que encara espero.

Com recorda el món editorial dels setanta? Les edicions en català eren molt minses. Ariel fou una de les pioneres: als seus tallers s'imprimiren la *Història dels catalans* o la *Història de la literatura catalana*.

I la seva entrada en política? Va ser una experiència no del tot reeixida. Creia que els partits polítics eren eines de treball per tirar un país endavant, i m'havia equivocat. O potser no: avui més que mai és evident que la nació catalana ha de passar per damunt de qualsevol partit; si no, no ens en sortirem. ■

